

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINEC'A.

PRETIULU ABONAMENTULUI.

Pentru Anstro-Ungari'a :
Pe unu anu 5 fl. — cr., pe 1/2 anu 2 fl. 50 cr.
Pentru Romani'a si strainetate :
Pe unu anu 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.

PRETIULU INSERTIUNILORU:

Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu
cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.;
si mai sus 5 fl. v. a.

Correspondentiele sè se adreseze Redactiunei

„BISERIC'A si SCÓL'A.“

Èr banii de prenumeratiune la
TIPOGRAFI'A DIECESANA in ARAD.

Nr. 3251.

Tuturoru p. t. inspectori scolari !

Inaltulu Ministeriu reg. de culte si de invetiamentu, sub 3 l. c. Nr. 29.370. provóca la dispusetiunile articuleloru de lege 14 din 1876 si 22 din 1887 in caus'a oltuitului, ce contienu urmatóriele :

„Prunculu obligatu a cercetá scól'a, la ocasiunea inscrierei sale in scól'a poporana elementara, este detoriu se dovedésca, cumca a fostu oltuit cu bunu succesu, séu ca celu putien in ultimii 5 ani a jacutu de bubat (versatu) séu ca intra intielesulu legii este scutitu de oltuire.

Déca spre acést'a ar fi de lipsa atestatu separat, acél'a sè se estradee fara timbru si fara tacse.

Pre acelu elevu, carele n'ar potea se dovedésca celea indicate mai susu relativu la oltuitu, invetiatiunii este detoriu, cá in decursu de trei dile de la inscriere se-lu arate la autoritatea sanitara de instanti'a prima ; éra autoritatea va face dispusetiunile necesarie pentru oltuirea elevului.“

Cu privire la oltuirea de nou, legea dispune :

„Elevii scóleloru publice si private, mai nainte de implinirea anului alu 12 alu etatei, au se fie oltuiti de nou, daca n'au potutu dovedi cum ca in ultimii 5 ani au jacutu de versatu, séu ca in acestu restimpu au fost oltuiti cu bunu succesu.

Acei elevi, cari nu pot dovedi, ca pana la 12 ani ai etatei au fost oltuiti de nou, séu ca in acelu restimpu au jacut de versatu vor, fi aratati de catra invetiatori la autoritatea sanitaria de instanti'a prima, carea va face dispusetiunile pentru oltuirea de nou. Acesti'a nu vor potea intrá in scóla, pana nu se va efeptui oltuirea de nou, respective pana nu vor dovedi ca sunt scutiti de obligamentulu de a-se oltui de nou.

Cu referintia la obligamentulu invetiatoriloru, citatu mai susu legea enuncia o pedépsa de 10 — 15 florini pentru celuce nu si-ar implini detorinti'a.

P. T. DT'a esti poftitu a comunicá acést'a tuturoru p. t. invetiatori submanuati spre scire si acomodare.

Aradu din siedinti'a consistoriala, tienuta in 21 Septemvre 1887.

Ioan Metianu, m. p.

Episcopulu Aradului.

Preoti'a romanésca.

VI.

Biserica romana greco-orientala din aceste parti, cá bisericu autonoma si-are si ea missiunea ei istorica.

Acésta missiune consta intru ridicarea poporului credintiosu prin lumina si moralitate, propogandu adevrerile religiunii lui Christos in spiritulu bisericeii ortodoxe.

Ómenii, prin cari vorbesce, si lucréza biseric'a nóstra in sinulu poporului, sunt preotii si invetiatorii.

Istori'a unei biserice si a unui poporu este lucrulu de celu mai mare pretiu.

Voimu si noi romanii, cari locuim in aceste parti si formámu biseric'a romana ortodoxa, se avem o istoria démna de noi, o istoria, prin carea se-ne presentámu cu demnitate in faci'a lumii, precum si in faci'a urmatoriloru nostri.

Istori'a mai antaiu se face, si numai in a dou'a linia se scrie, si se pastréza pentru posteritate.

Munca grea este pentru fiecare omu a trai si a lucrá astfeliu, cá faptele lui se merite a-se inscrie in acésta carte a victii si a servi de modelu pentru generatiunile viitórie.

Si intre cele multe ce are a-le face astadi preotulu si invetiatoriulu nostru, si acésta munca de a-ne presentá cu demnitate in faci'a lumii si in faci'a generatiuniloru viitórie, depusa este parte mare pre umerii preotului si invetiatoriului.

Ei bine, a istoriei chiamare este a inregistrá faptele, prin cari generatiunile ce vinu, si se urméza ;

sciu se lupte contra incurcaturiloru dilnice, sciu se si creeze, si asigureze imprejurări mai favorabile.

Cu cât incurcaturile vietii dilnice sunt mai multe, si cu cât imprejurările vietii sunt mai grele, cu atât terenulu ómeniloru, meniti a fi faptuitorii si portatorii istoriei, póte se devina mai manosu si mai bogatu in fapte mari si maretie, daca densii traiescu in deplina consciintia de acésta mare missiune.

Ne-a datu Ddiu ocaziune, cá tocma noi preotii si invetiatorii, cari traimu astadi, se traimu si se lucràm intr'o epoca cu multe incurcaturi, si din nefeircire pré abundanta in imprejurări din cele mai grele. Vom fi avendu pré de alta parte cu totii in inimile nóstre conscienti'a, ca noi preotii si invetiatorii nu traimu in acésta lume pentru noi, si in acelasi timp nu traimu numai pentru presentu. Viéti'a nóstra are o chiamare si o missiune mai mare, si anume: cá faptele nóstre se fia de o astfeliu de natura, incât se lase dupa ele urme pentru vecii veciloru, ca a fost unu timp, in care am traitu si noi, si am seversitu fapte, prin cari am promovatu causele societátii, din carea am facutu parte, si in acelasi timp prin viéti'a nóstra am inlesnitu si asigurat o viétia mai buna si mai usióra generatiuniloru, cari au se-ne urmeze.

Unu tata de familia, gasésca-se elu in orice feliu de conditiuni de viétia, — are in prim'a linia detorinti'a a traiu pentru fii sei; si numai incât scie se faca mai usióra, se inlesnésca viéti'a filoruu sei, numai intru atât'a si-a indeplinitu chiamarea s'a de parinte, si merita acestu nume.

O face acést'a parintele celu bunu, incât i-este cu potintia.

Si tóte sunt cu potintia unui parinte bunu a-le face pentru fii sei, pentruca dragostea, ce o are facia de fii sei „tóte le póte.“

Unu parinte alu credintiosiloru sei este preotulu, si neaperatu unu parinte bunu. Unu parinte alu eleviloru sei este invetiatoriulu, si nu se póte, nu este iertatu a presupune, ca acestu omu, care invétia si lucréza cu armele Mantuitoriului Christos, care este si remane vecinicu dragostea cea nemarginita, — se nu aiba facia de elevii sei acea dragoste, carea „tóte le póte,“ si carea nu cunósce pedeci, când vorb'a este de a lucrá pentru inaintarea neamuluiu seu.

Parinte fiend preotulu in parochi'a s'a, si avendu in inim'a s'a conscienti'a de parinte, nu se póte, ca se nu se observeze in viéti'a si activitatea lui, ca lucréza si staruiesce din tóte puterile la realisarea missiunei sale istorice.

Si lucrarea, ce o depune spre acestu scopu preotulu romanu in sinulu turmei sale, este si póte se fia la noi mai spornica, decât in oricare alta bisericá si societate.

La noi preotulu este stensu legatu de starea si sórtea poporului. Preotulu romanescu vede, si cu-

nósce tóte cele ce se intempla in poporu. Ba mai multu decât acést'a. Elu seunte bucuri'a, si imparte durerile poporului. Moi departe mai are preotulu romanescu cev'a ceeace dóra preotii altoru confessiuni nu o au in aceeași mesura. Are multa autoritate inaintea poporului. Este iubitu si stimatu de poporu, cand poporulu s'a convinsu, ca preotulu seu posedea titlulu de ajunsu, si merita acésta stima.

Intre astfeliu de imprejurări nu se póte, cá unu astfeliu de omu se nu staruiesca a lucrá din respusteri la realisarea missiunei sale istorice.

Dar ómenii sunt ómeni, si preotulu fiend si elu omu, se intempla adeseori, cá se-lu vedi, ca este omu si nu este preotu. Apoi ómenii dicu multe, si dintre cele multe, cari le dicu, voru fi dicendu adesea, ca ce lucru mare este, a fi preotu intr'unu sattu si a traí acolo o viétia necajita si in cele mai grele conditiuni.

Si adeverulu este, ca mai pre urma in acésta lume nu este nimicu unu lucru asiade mare si despariatu. Dara acelu preotu necajitu si pré de multe ori nebagatu in seama este unu omu, carele este pusu acolo in satu, cá se stepanésca si conduca o seama de ómeni, cari laolalta cu ómenii din neamulu loru, cari locuescu in alte sate si orasie, constituiescu poporulu si biseric'a romana.

Si poporulu si biseric'a romana nu póte merge bine, nu póte se-se gasésca pre unu terenu de inaintare pana atunci, pana cand bunastarea nu se va vedé si in cea mai din urma coliba tieranésca.

Nu toti vom fi aplecati si dispusi a gandi astfeliu despre acelu preotu necajitu si nebagatu in seama din satulu cutare, seau cutare.

Si noi prin ceeace am poté scrie aici de sigur, ca nici nu am poté schimbá vederile ómeniloru. De aceea nici nu incercàm a-o face acést'a. Ne marginimu deci, cá vorbindu cu acelu omu, carele este in satulu cutare, seau cutare unu preotu necajitu si de multi nebagatu in seama se-se afirme elu pre elu de ceeace este si trebue se fia; si atunci portiunea de stima, carea i-se cuvine, va veni de sene, si in punctulu acest'a nu va mai poté fi nici cea mai mica urma de necazu si de superare.

Pentru omulu, carele voiesce se lucreze, si se-se afirme cá preotu are preoti'a unu terenu atât de vastu, incât pre buna cale de multe ori nu scii, ca unde se incepe, si unde are se-se sferisésca. Apoi cu cât terenulu de activitate alu unui omu este mai mure, cu atât póte lucrá mai multu, si se póte distinge mai multu. Astfeliu chiar terenulu, pre carele se misica preotulu, este unu terenu, carele lu aviséza, a lucrá si a traí pentru istori'a neamuluiu seu.

Unu preotu de satu ne-a doveditu acést'a pana la evidentia. Fericitulu pop'a Trifu Sipețianu din Chisetu a fost si elu cá multi alti preoti in tenețiile sale unu omu nebagatu in seama. I-a datu Ddiu inse o ideia buna de a infientiá elu celu dan-

tainu unu coru de plugari in parochi'a s'a. Idei'a lui s'a doveditu de practica si salutaria, si in curend acelu omu odinióra nebagatu in seama a atrasu asupra s'a atentiunea intregii nóstre societăti: si numele lui va fi pomenitu cu stima din generatiune in generatiune.

Dar nu toti preotii suntem musicali, si nu toti putem infientiá coruri. Si asia este. Dar toti de o pot-ri-va avem darulu vorbirei, toti suntem inzestrati cu darulu apostoliei. Toti petem priveghiá si lucrá, cá turm'a noue incredintiata se devina o putere mare in sinulu bisericeii si alu natiiei nóstre. Astfeliu tra-indu si lucrandu cu aceste idei, toti vom poté infientiá, daca trebuintia este, in comun'a nóstra o scóla de adulti, o societate de lectura si altele. Toti putem mai departe sfatui pre badea Jon, seau pre badea George, se nu se bage cu usiurintia in datorii, se fia mai crutiatoriu cu agonosit'a s'a, se-si dea unu pruncu la invetiatura, seau se invetie o meseria, seau altele de acestu feliu, cari le dictéza viéti'a si trebuintiele poporului. Si apoi totu ceeace facem de acésta natura sunt fapte, cari ne conducu la progresu, ér faptele de acestu soi, nu se potu tacé si ascunde atunci, cand cartea vietii va cere seama, ca ce am facutu pre acestu pamentu.

Toti de o potri-va putem face din parochi'a noue incredintiata unu poporu alesu, unu poporu, care se se scie pretinú pre sene, si care scie portá cu dem-nitate greutátiile vietii.

In acést'a consta missiunea istorica a preotiei nóstre. Se lucrámu, si se ne indeplinu detorintiele cu conscienti'a responsabilitáti.

Epistolele parochului betranu.

X.

Iubite nepóte! In sfersitu m'am intelnitu cu parintele Terentie. Dar se vedi cum! Dt'a póte ca nu scii, ca pop'a romanescu are mai multe mescesuguri. Nu este numai popa; ci cá se póta sa traiesca, tre-bue se fia si economu si inca unu economu mai har-nicu si mai serguitoriu, decât toti economii din satu.

Economu fiend si eu, m'am dusu septeman'a trecuta la unu tergu, se vendu nisce boi. N'am nemeritu tergu bunu cu boii, precum de câtiv'a ani nu-mai nemerimu nicairi téguri bune nici cu vitele, nici cu bucatele nóstre.

Am ajunsu, iubite nepóte, noi popii romanesci, o vreme, in carea trebue se ne deprindemu a traí cum traiesce vermele in radecin'a chreanului. Nu este bunu chreanulu; si tiganulu, carele dintre tóte ne-amurile din lume are gustulu celu mai finu, carele a-deca dóra singuru in acésta lume scie deosebí mai bine gustulu bucateloru bune — cand aude de chreanu, fuge mancandu pamentulu. Dar vermele traiesce si in radecin'a chreanului, si daca ar poté vorbí, ne-ar spune, ca se semte bine, pentruca asia i-a fost lui

dat'a, cá in radecin'a chreanului se-si caute, si se-si afle fericirea.

Si vermele o cauta, si o si afla fericirea, cáta i-este lui data, se-o aiba!

Asia suntem noi preotii romani astadi cá vermele din radecin'a chreanului. Ne-a fost si noue dat'a se-ne svercolimu, si se traimu in aceste vremuri grele; si se-me credi, ca nu este de preotu omulu, carele nu se scie aflá si in aceste timpuri, daca si noue ne-a fost scrisu in cartea sortii, cá se traim intoema cá si vermele din radecin'a chreanului in nisce timpuri atât de grele. Si cu tóte acestea sunt si intro noi ómeni, cari si astadi se semtu bine. Asia spre pilda parintelui pop'a Michaiu nici ca-i pasa de vremuri. Densulu are o viutia si nesce pamentioru. Viuti'a este a densului, dar pamentulu este alu parochiei. Si cu vii'a si cu pamentulu este lucru cam greu, pentruca totu parintele pop'a Mihaiu ne spune, ca vii'a numai atunci este iosagu bunu, cand are omulu in locu de un'a trei, si anume: un'a la dealu, a dou'a in podrumu si a trei'a in buzunariu. Si parintele pop'a Michaiu a ingrijitu de multu se faca din un'a viutia, ce avea la inceputulu preotiei sale acum la betranetie tocma trei, adeca tocma cáte trebuiesce, pentruca vii'a se fia iosagu bunu. Apoi cu pamentulu din sessi-nea parochiala ér este lucru greu. Cam unspredece luni trebue se-i totu dai din mana pamentului chra-na, pentruca si elu se-ti dea ceeace accepti dela elu in lun'a a douespredeceea. Si apoi si in acésta luna de multe ori este pamentulu mai capritiosu, de cum era Xantip'a, muierea lui Socrate. Pamentulu cáte odata te milnesce, ér alta data te seracesce.

Dar parintelui pop'a Michaiu nici acést'a nu-i strica. Densulu este fecioru de popa si din neamu de neamu, din mosiu stremosi vitia de popa. Pre cand s'a preotitu densulu cam inainte cu vro cincidieci de ani traia inca mosiu-seu, pentruca se vedi, iubite nepóte, buna, rea cum este preoti'a romanésca, dar preotii traiescu multu. Mai multu, decât alti muritori. Si densulu a invetiatu dela mosiu-seu, dela parintele Pantilie, totu asia de bine si mescesugulu pamentului, cá si mescesugulu viei. Parintele Pantilie avea multe vorbe bune, dar dintre cele multe pre un'a o-tienea cu deosebire de mai a lui, decât pre tóte cealalte. Dicea adeca parintele Pantilie, ca pamentulu seamana si cu diu'a si cu nóptea. Sunt ani, in cari te lumineza, si te incaldiesce; si érași sunt ani, in cari te intuneca, si te racece, de te seracesce de tóta caldur'a cea mai insemnata din lume, de caldur'a buzunarului.

Parintele pop'a Michaiu si-a bagatu bine in capu verb'a acést'a a mosiu-seu. Si cand a datu de cate unu anu bunu, nu si-a uitatu de locu, ca dupa diua urméza si nóptea. Elu si-a intocmitu viéti'a si cas'a asia, ca totdeauna se-i mai remana din anii buni cáte putiena semantia de caldura si pentru anii cei rei.

Si parintele pop'a Michaiu cand pune man'a pre

caldura, nu o lasa cu un'a cu doue se-i scape din mana, pentruca asia a invetiatu elu dela mosiu-seu, dela parintele Pantilie, Ddiu se-lu odichnéscă.

Se vedi, iubite nepóte, tóte mescesiugurile din lume sunt grele; dar celu mai greu dintre tóte si celu mai mare totusi este, se scii, se cascigi sementi'a banului, si se nu o lasi usioru se-ti scape din mana.

Si se me ierti, iubite nepóte, daca de asta data un'a ai asceptatu se-ti scriu, si alt'a ti-am scrisu. Sciu, ca ai asceptatu cu multa nerabdare se-ti scriu, ca ce a facutu parintele Terentie cu scól'a din satulu lui si cu invetiatoriulu celu nou, invetiatu din scól'a noua din Aradu. Mi-a istorisitu tóte parintele Terentie, cand l'am intelnit la tergu. Dar densulu se grabea, se mérga catra casa, si mi-le-a spusu numai cam din fuga, si asia cam de jumetate. Necutezandu eu deci se-ti scriu lucruri de jumetate numai, te rogu se mai ascepti, pana cand lu-voiu mai intelni inca odata, pentruca n'asi vrea se-mi iésa nume reu chiar acum la betranetie. Se-mi dici adeca si Dt'a si cetitorii, ca am imbetranitu pré tare, si nu mai sum bunu de péna.

Sé vedi adeca, cum mi-intipuescu eu lucrulu acest'a. Dvóstra cei teneri mai poteti, se mai si smintiti câte odata in scrisóre; dar noue celoru betrani acést'a nu ne este iertatu de locu, pentruca Dvóstra, daca si smintiti, mai aveti vreme, se mai si-indreptati ceeace ati smintitu, dar noue celoru betrani, caror'a a inceputu deja, se ne rida mormentulu, Ddiu scie, daca ne mai este acést'a cu potintia.

Apoi dupace atât'a m'am luptatu si eu in lumea acést'a cu tóte, n'asi vrea, cá atunci, cand mi-voi publicá necrologulu in fóia, si vei inscrie si numele mieu in istoria, se-mi dici, si se-mi remana numele, ca am fost omu usiuratecu.

Pana cand ti-voiu poté scrie ce ti-am fagaduitu, afla, ca atât eu, cât si parintele Terentie am vendutu cu pretiu slabu boii; dar n'am avutu, ce se ne facem, pentruca pre amendoi ne stremtorise reu e-cutorulu de dare.

De incheiare mai am de asta data si catra Dt'a si catra publicu o rugare, si anume; se nu te superi pre mieu, ca in locu de invetiatura si de scóla ti-vorbescu de boi. Te rogu, se-ti aduci aminte, ca omulu nu consta numai din sufletu, ci are si corpu apoi se nu ulti, ca minte sanatósa se gasesce numai in corpu sanatosu.

Deci se nu te superi pre boii mei, lasa, ca destul m'am superatu eu, ca am trebuitu se-i vendu atât de eftin. La revedere!

Scrisórea de notificare a alegerei I. P. S. Mitropolitu Primatu alu Romaniei si respunsurile bisericiloru ortodoxe.

Pré Santite Parinte !

Atot-puterniculu Ddiu bine-voindu a chieamá la viéti'a cea fara de sfersitu pre predecesorulu meu Domnulu

Calnicu Miclescu, de fericita memorie, Sántulu Sinodu alu bisericei autocefale ortodoxe si Corpurile legiuitoare ale Regatului Romaniei, prin harul si mil'a Domnului si Mantuitoriulu nostru Isusu Cristos, au aflatu cu cale se inaltie la demnitatea de Archiepiscopu si Metropolitu alu Ungro-Vlahiei si Primatu alu Romaniei pe Smereni'a mea.

Conformându-me vechilor obiceiuri ale santei nóstre Bisericei ortodoxe, consantite prin neintrerupt'a aplicare de tóte Bisericile autocefale, viu prin acésta epistola se anuntiu Prea S-tiei Vostre acestu evenimentu, si in acelasi timpu imbratisiandu-ve cu sant'a sarutare a fratiescei in Christos dragoste, se rogu pre Pré Santi'a Vóstra se uniti induplicatórele de Ddiu rugaciuni-ve cu ale mele, pentru ca Incepatoriulu si Intemeietorulu Santei nóstre Bisericei se acórdé Smereniei mele puterea si tari'a, de care are trebuintia in marea si fórté delicat'a misiune ce mi s'a incredintiatu.

Câci grea-mi este sarcin'a, Pré Santite Parinte, si fatia cu slabele mele mijlóce mai grele inca datorille mele catra Sant'a Biserica a Domnuii nostru Isusu Christosu si catra turm'a oiloru cuventatóre, puse sub pastori'a mea. Numai incredintiarea deplina si nestramutata in nemarginit'a mila a Atot-puternicului, numai pastrarea neatinsa a Santului depositu si a Santei si nepatatei nóstre credintie, si intarirea legamiiteloru seculare duhovnicesti si dogmatice, care facu puterea Santeloru Bisericei ortodoxe Resaritene si unitatea Marei si Santei Bisericei, intemeiate de Mantuitoriulu neamului omenescu si santite intru sangele Testamentului celui Vechiu, am ferm'a convingere ca vor procurá Smereniei mele sprijinulu trebuinciosu, si vor sustiené si binecuventá agonisirile mele, spre a indepliní datorille ce-mi incumba, si spre a me apropiá de tient'a, la care tindu cu tóta ardórea sufletulu pentru slav'a Domnului si Mantuitorulu nostru Isusu Christosu.

Chiemând in abundentia harurile Parintelui cerescu asupra Prea Santiei Vóstre si darurile din isvórele cele nesecate ale Dumnedieului pazei asup'a Santeloru lui Bisericei, pentru pastrarea credintiei si pentru indreptarea cuventului adeveralulu, rogu pe Santi'a Vóstra a primí incredintiarea inaltei mele consideratiuni.

Bucuresci, 20. Februaru 1887.

Alu Santiei Vóstre

frate iubitu in Christosu si impreuna liturgisitoru, Archiepiscopu si Metropolitu alu Ungro-Vlahiei, Primatu si Peesiedinte alu Santulu Sinodu alu Romaniei.

Respunsul Patriarchiei de Constantinopole.

Inaltu Pré Santite si Pré Stimate Metropolitu alu Ungro-Vlahiei si Exarchu alu tótei Romanii, pré iubite in Christosu Dumnedieu si multu dorite frate si Coliturgisitoru alu Smerenei nóstre, Domnule Iosif, cu fratiésca in Domnulu dragoste sarutám pre iubít'a-ne si cinstít'a Inaltu Pré Santi'a Vóstra.

Pe cand ne propusesem se anuntiam pré doritei si pré iubitei si stimatei Inaltu Pré Santiei Vóstre urcarea Nóstra pe Pré Santulu Scaunu Patriarchicescu Ecumenicu, sevêrsita in diu'a de 11. Februarie, cu mil'a lui Dumnedieu si prin votulu comunu alu Santului cleru si alu fruntasiloru evlaviósei turme, si se cerem cele da Dumnedieu primite rugaciuni ale Vóstre pentru implinirea ferita de piedici si de greutati a inalteloru si serióseloru datorii ce incumba demnitatea Patriarchicesca, precum si a stringe si a intari mai multu, dupa Santulu obicei alu Parintiloru in vigóre, legaturile de fratiésca dragoste in Christos si de unitate existente cu harulu lui Dumnedieu, in cât se se aduca la deseversire de catra toti concordanti'a unanima

intre tóte bisericile de sub ceriuri, am primitu bucurosu epistol'a cea plina de sentimente fratiesci si de aspiratiuni evlaviose a cinstitei si doritei-ne Inaltu Pré Santiei Vóstre, sub data de 20 ale lunei sus dise, care ne-a adusu inveselitórea scire de recenta inaltiare a Iubirei Vóstre la demnitátea de Archiepiscopu si Primatu alu Romaniei, in locul celui trecutú la viétia vecinica si deapurareá pomenitu predecesoru, D. Calinicu Miclescu.

In privinti'a reposatului frate de fericita memorie. ne-am rugatu ca se fie primitu intre Santii Imperatiei Ceriului, iar despre scump'a-ne Inaltu Pré Santi'a Vóstra, impartasindu bucuri'a Vóstra, din adenculu inimei rugam pre Marele Archiereu si Archipastoriulu Domnulu Nostru Isus Christos, se ve acorde tarie si putere in sant'a misiune ce vi s'a incredintiatu si in acelasi timpu rodire imbelciugata in fapte bune, cu care intarindu-se Biseric'a lui Christos se crésca in locasiu sant, ér poporulu evlaviosu din pazitulu de Ddieu Regatu alu Romaniei, incredintiatu pastoriei spirituale a Inaltu Pré Santiei Vóstre, sè se edifice in credintia, pe care tot-déun'a a pastrat'o neatinsa si intréga ca unu Santu depositu alu nepatatei nóstre credintie.

Spre acestea, cerem fratiesce dela Inaltu Pré Santi'a Vóstra, se nu incetati de a ve aduce aminte si de Noi, cu ocasi'a rugaciuniloru Vóstre catra Dumnedieu si se invocati harulu si mil'a lui Dumnedieu pentru indreptarea santeloru lui Dumnedieu biserici de acolo si pentru edificarea trupului lui Christos, dela care anii Inaltu Pré Santiei Vóstre se fie fórte multi, cu sanatate si mantuire in amândóue chipurile.

1887. Martie 7.

Alu Pré Scumpei si respectatei Inalt Pré Santiei vóstre frate inbitu in Christos si in totul dispusu.

Semnatu, Alu Constantinopolei Dionisie.

Respunsulu Patriarchiei de Ierusalim.

Pré Santitului Metropolitu alu Ungro-Vlahiei si Exarh a tóta Romani'a, pré inbitu in Santulu Spiritu, frate si Coliturgisitoru alu Smereniei Nóstre, Domnulu Iosifu.

Nicodim cu mil'a lui Ddieu Patriarch santei cetáti a Ierusalismului si a tóta Palestin'a, cea in Christosu Ddieu din inima fratiésca salutare trimitemu.

Serisórea de anuntiare a respectabilei si doritei Noue Pré Santiei Vóstre din 28 a trecutei luni primindu cu sigurantia, o posedam acum; ér indemnandu-ne spre respunsulu iubirei fratiesti, marturisim ca, pe de o parte am impartasitu o fórte mare intristare pentru trecerea catra locuintiele eterne a fericituiui predecesoru alu vostru, Domnulu Calinicu Miclescu, carui'a se-i dea Ddieu iertare si odichna eterna; ér pe de alt'a ne-am umplutu de mare bucurie, ca prin succesiunea amintirei a acelei fericiti V'a chieamatu Pré bunulu Ddieu pe Respectabil'a si Multu iubit'a Pré Santi'a Vóstra, pusa a conduce piós'a turma romanéscá incredintiata ei spre pasiuni mantuitóre. Mai incunosciiutiam inca ca dupa vechiulu obiceiú a santeloru Biserici autocefale s'a indemnatu ea a anuntia nóue neintrerupt'a serie eclesiastica a ei in presiedinti'a pazitului de Ddieu Regatu alu Romaniei si ca se cere fratiésce ca si noi, ca frati in Christosu, se dam fratiésca nóstra salutare cea in Christosu; rugandu-ne impreuna catra Intemeietoriulu Conducetoru si Capu a unei sante, catolice si apostolice Biserici, ca se concéda doritei de Noi Pré Santiei Vóstre putere pentru servitiulu Dumnediescu incredintiatu ei, cea recunoscuta de mare si fórte periculósa in timpurile presente.

Ca in generalu povar'a conducerei eclesiastice este dificila si grea de percursu, nimeni in adeveru nu contra-

dice: dar devine mai grea de percursu in secolulu presentu, in care religiositatea, credint'a si devotamentulu catra cele stremosiesci in multe locuri, din nenorocire, observam ca in deaprópe este combatuta de Diavolulu celu ce se bucura de reu; câte o data prin dispretiulu virtutiei crestine ortodoxe traditionale, ér alta data racél'a introdusa prin mijlocirea popóreloru frati in Christosu, dupre judecatile ce Ddieu scie, cariea ii urméza, este greu a spune, desfacerea preexistentei neintielegeri pentru dese-vársirea in bine a Bisericei in genere. Fórte dificilu si fórte aneviosu de percursu a ajunsu sarcin'a administratiei eclesiastice in parti orientale, in care veninulu ereticu reversandu-se cu imbelsiugare se combate prin unu antidotu fórte insuficientu, din caus'a miseriei venite prin ochiu zavistuitoru asupr'a Bisericeiloru Apostolice din Orientu. Din o experintia durerosá i-marturisiesce ei si Smereni'a nóstra, ca grea si anevioása de percursu este servi-rea nóstra eclesiastica, ce ni s'a sortitu prin grati'a lui Dumnedieu, căci lipsiti fiind de demultu de prea piósele eterne mile aferosite Santului Mormentu, ne luptam in totdéun'a cu mii de nevoi pentru pazirea si salvarea tuturoru fara exceptiune a de Ddieu visitoriloru inchinatori din tóta vechimea si de la inceputu incredintiati Pré Santitului nostru tronú patriarhicu si apostolicu, si mai cu séna a pré pretiosului si de Ddieu primitorului Pré Santului Mormentu; de la care harulu Dumnediescu chieamatu cu religiositate se trimite pretutindenea, spre pastorie, spre inblânzirea si reformarea morala a cei in totu pamentulu sant turme a Nóstre fórte seraca, dar prea iubite ortodoxe, care se ispitesce in de aprópe si fara sfiála de catra inimei sub diferite forme a santei nóstre biserici, care exploatandu neajunsurile nóstre se ispitesc cu mii de uneltiri de a-i atrage la eresile loru cele de sufletu corumpetóre. Pentru care cu totii neintreruptu ne rugam omnipotentului Nostru Mantuitoriu, ca prin cea in Christosu fratiésca intielegere se se intarésca si se se incurajeze acestu tronú alu nostru patriarhulu, care are nevoie recunoscuta de toti de ajutorintia. Dupre cum deci Smereni'a Nóstra, sperantiele intru acésta, convinsa din adenculu inimei, le astépta de la puterea ce vindeca tóte, a Pré induratului Ddieu, de asemenea nutresce speranti'a ca si Respectabil'a Vóstra si multu pretiuit'a Noue Pré Santie, investita cu cea mai mare religiositate si virtute, se va usiurá prin nemesurat'a mila a celui Omnipotentu in gréu'a pastorie a oiloru spirituale date ei de susu. Aceste sperantie ale Nóstre mai vertosu le va imputernici fratiésca ei asigurare si martusirea esprimata din inima convinsa, ca preocuparea si luptele ei vor fi numai conservarea nealterata a depositului santitu a santei si neintinatei credintie si strangerea mai puternica a legatureloru dogmeloru eterne si spirituale, care in adeveru constituiescu puterea santeloru Biserici autocefale ortodoxe, unirea unei si singure mari si pré sante Biserici, intemeiata de Mantuitoriuulu neamului omenescu si sentita in sangele vecinicei legaturi.

Ce acea si Smereni'a Nóstra nu numai cu tóta dorinti'a impartasiesce Respectabilei Vóstre si multu dorite Noue Pré Santii salutareá din inima, cea in Christosu fratiésca ei; ci si róga pe Golgot'a si Pré Santulu Mormentu, ca Parintele Cerescu se-i concéda ei imbelsiugate daruri, din nesfersitele lui daruri, pe de o parte pentru norocit'a indeplinire a datoriiloru impuse, ér pe de alta ajungerea sigura si fara primejdie a scopului, catra care-si are privire cu neintreruptu zelu sufletescu multu dorit'a Noue Pré Santie.

Cu veselie éra-si imbratisandu si pe ea si pe santulu Sinodu de pe langa ea, si pe ceaalta adunare a Bisericii Romane autocefale ortodoxe, pretindem in curajulu

fratiescu a ne raspunde si Noue si a ne incunoscintiá câte odata si despre cele ce se intempla din mil'a lui Ddiu fapte bune eclesiastice in pazitul de Ddiu Regatu alu Romaniei.

In sant'a cetate a Ierusalimului, 21. Martie 1887.

Alu iubitei Noue Respectabilei Sale Pré Santie-
nii iubitu in Christosu frate si in totulu dispus,

Iscalitu : Alu Ierusalimului Nicodimu.

Respunsulu Archiepiscopiei Ciprului,

Pré Santite Metropolitu alu Ungro-Vlahiei si Inta-
iule ierarch alu Romaniei, iubite alu nostru in Christosu
frate, Domnulu Iosifu, imbratiosindu fratiesce pe iubit'a
Noue Pré Santi'a S'a cu dragoste Ve salutam.

Primindu cu multiamire la 20. Februarie epistol'a
de instalare sau irenica a Prea Santiei Vóstre din 8. Mar-
tie a anului presentu, am cetitu cu bucurie cele cuprinse
in ea. Am vodiutu ca anuntia si Noue iubit'a sa santietate,
ca fericitulu ei predecesoru Caliniu Miclescu, trecendu
catra Domnulu, si santulu Sinodu alu Bisericei Romaniei
si Corpurile legiuitoare ale Regatului au hotaritu a ve pro-
mová pre Pré Santi'a Aóstra dupre cele legiuite in pos-
tulu vacantu, si ca dupa vechiulu obicei alu Santei Bi-
serici orienrale ortodoxe, urmandu si dragostea Vóstra s'a
indemnata a incunoscinti'a si pe Smereni'a nóstra faptulu,
ca unui Archiepiscopu autocefalu ortodoxu alu Bisericei
Ciprului, si a impartasi si noue salutarea fratiésca in Chris-
tosu, ca si cu modulu acest'a s'e se conserve nerupta le-
gatur'a iubirei si a pazei intre santele Biserici ortodoxe.

Bucurandu-ne deci, salutám si pe Pré Santi'a Vós-
tra si pe turm'a ortodoxa aci, ca s'a invrednicitu a se
pastori de unu anteu pastoriu impodobitu cu diferite vir-
tuti crestine, si ne rugamu din inima Omnipotentului
Dumnedieu de pace si iubire, ca se pazésca si pe Pré
Santi'a Vóstra si pre Santulu Sinodu de pe langa ea a bi-
sericeii in cestiune, inca si pe purtatoriulu de nume a lui
Christosu poporu alu Romaniei, de tóta ispit'a vrajmasiului
improtivitoru a santei Biserici ortodoxe. Pe langa acestea
si se ve dea tuturoru tóte cererile cele spre mantuire si
viéti'a cea vecinica, pentru ca se potem a ne improtivi
mestesiuguniloru diavolului si a stinge tóte sagetile cele a-
prinse ale celui vicleanu.

Trebue se marturisim, Pré Santite in Christosu frate,
ca multe si periculóse imprejurári ne ingradescu pe noi
in timpurile presente, pericolulu este comunu si de aceea
si lupt'a devine comuna. Spre acestea privindu se pare si
Iubirea vóstra simte greutatea sarcinei si dificultatea im-
plinirei inalteloru indutatoriri impuse ei ; comunu este si
acésta noue tuturoru celoru spirituali, mai alesu carmaei-
loru navei Mantuitoriului Nostru, a santei crestinești Bi-
serici ortodoxe. Dar considerandu ca pe deoparte harulu
divinu care tot-déuna vindeca cele slabe si indeplinesce
cele cu lipsa, ér pe de alta parte devotamentulu catre cre-
dinti'a cea in Christosu, cea lucrátore prin dragoste si
conlucrarea sincera a tuturoru clericiloru si a laiciloru ce
potu a contribui la splendórea Bisericeii, suntem incredin-
tati ca vor conlucrá pentru binele tuturoru piosiloru cres-
tini in cele ce privescu spre conducatoriulu credintei si
seversitoriulu Isusu dela care si anii Prea Santiei Vóstre
fie cátu de mult si sanatosi si de ambe fericirile.

Din Diecesi'a Ciprului 1887. Martie 2.

Alu Pré Santiei Vóstre iubitu in Christosu,
frate si in totulu dispus.

(Semnatu) Alu Ciprului Sofronie.

Respunsulu Mitropoliei din Cernautiu.

Inaltu Pré Santite Parinte, Arhiepiscopu si Mitropolitu
Primatu.

Primindu multu stimat'a epistola canonica din 20
Eebruarie, a. c., cu carea Inaltu Pré Santi'a Vóstra, du-
pre datin'a din vechime si asiedimintele sinodale ale san-
tei nóstre Biserisei ortodoxe catolice si apostolice, avurati
buna-vointi'a de a notificá si Umilintiei mele alegerea prin
sufragiulu generalu, investitur'a regala si instalarea Emi-
nentiei vóstre pe tronulu de Archiepiscopu de Bucuresti
si Mitropolitu Primatu in Regatulu Romaniei. M'am bu-
curatu din totu sufletulu si am datu lauda lui Dumne-
deu ca, dupa trecerea regretabila din viéti'a a Pré San-
titului Mitropolitu Primatu Caliniu Miclescu, Biseric'a
ortodoxa autocefala romana pe calea prevediuta de pres-
criptiunile canonice, in persón'a Inalt Prea Santiei Vóstre
si-a castigatu éراسi unu Arhipastoru primatialu insufletitu
de Dumnedieu, alu carui'a activitate arhipastoralá de mai
inainte in Eparhi'a episcopala a Dunarei de josu garantéza
pe deplinu, ca conducerea suprema a afaceriloru religiose-
morale ale turmei cuventátore si in de obsce a destinelor
Bisericeii ortodoxe din pamentulu Romaniei, dupre judeca-
tulle salutare ale providentiei dumnedesci, este depusa in
acele mani pré santite, cari cu virtute ne infranta si ener-
gie neobosita vor dirige cursulu navei lui Christosu printre
valurile uriasie pe marea cea sarata a vietii sociale si po-
litice, spre a o conduce la limanulu mantuirei.

Cu adevératu, Inaltu Pré Santite, Biseric'a nóstra
ortodoxa catolica si apostolica de pretutindenea, agitata
fiind in timpulu presentu parte prin teoriile moderne an-
tireligiose, parte prin agresionile propagandeloru confesio-
nale streine, are lipsa mai multu de cât ori când de Ie-
rarhi insufletiti pana la abnegatiune apostolica pentru che-
marea loru arhipastoralá. Mai vertos de cât alta data,
se arata de lipsa, ca bisericile ortodoxe particulare, pe
calea desemnata de asiedimintele sinodale ecumenice, se
conserve unitatea dogmatica, canonica si liturgica, de óre-
ce numai cât asia va fi cu putintia a scapá nevátamata de
pericolele imminente insasi ortodoxi'a crestina si a intari
Imperati'a lui Dumnedieu, incorporata vederatu in institu-
tiunile evanghelice si canonice ale Bisericeii nóstre ortodoxe-
catolice.

Cunoscendu deci din cuprinsulu epistolei canonice
a Inaltu Prea Santiei Vóstre, cum cá acésta ideie prin-
cipala V'a indemnata de a onorá si pre Umilinti'a mea cu
notificarea schimbarei urmate de curend pe tronulu ierar-
hicu primatialu in Regatulu Romaniei. Ve asiguratu, Prea
Santite, ca expresiunea acestei ideii salutare pentru intere-
sele sante ale ortodoxiei, care nu atingu nici decum do-
meniulu intereseloru seculare ale societatiiloru publice de
statu a aflatu resunetu viu in sufletulu meu, si pentru
acea manecu cu bucurie de a dá si din partea Umilintiei
mele expresiunea simtieminteloru de dragoste evanghelica,
careá este diresulu unitatiei in credintia a tuturoru bise-
riciloru particulare, ficele legitime ale maicei nóstre co-
mune, Bisericeii ortodoxe, catolice si apostolice.

Impreuna cu acésti'a, bine-voiti, Eminentia a primi
si asigurarea cum cá nu voiu intrelasá a face rugi si ce
reri la santulu Altariu pentru viati'a- Ve indelungata si
prosperitatea Arhipastoriei Vóstre si recomandandu-Me si
rugiloru voítore de bine ale Inaltu Prea Santiei Vóstre,
petrecu cu expresiunea de stima si veneratiune.

Cernauti, 8/20 April 1887.

Alu Inaltu Prea Santiei Vóstre intru
Christos frate,

(Semnat) Silvestru Moraru, Ar-
chiepiscopu si Mitropolitu.

*Respunsulu Mitropoliei din Sibiu.***Inaltu Prea Santite.**

Mi-ati facut nu numai osebita onóre, ci si o mare bucurie cu prea pretiuit'a scrisóre din 20 Februarie a. c. prin care-mi anuntiarati ridicarea Inaltu Prea Santiei Vóstre la demnitatea de Arhiepiscopu si Mitropolitu alu Ungro-Vlahiei si Primatu alu Romaniei.

Multiamindu-Ve pentru acést'a onorifica atentiune, Ve aducu si in numele fratiloru Episcopi ai Mitropoliei Romaniloru ortodoxi din Ungari'a si Transilvani'a sincere felicitari la inalt'a positiune, ce, din darul lui Dumnedieu, Vi s'a datu in biseric'a ortodoxa autocefala din regatul invecinatu.

In puterea legatureloru spirituale, ce ne unescu, nu vom lipsi, Inaltu Prea Santite, a Ve cuprinde tot-déan'a in evlaviosele mele rugaciuni, cá bunulu Dumnedieu se Ve conserve si intarésca puterile sufletesci si trupesci, spre a Ve implini sublim'a missiune cu cele mai bune rezultate intru marirea Intemeiatoriului santei nóstre Biserici.

Recomendatu cu caldura prea pretióseloru afectiuni fratiesci si petrunsu in adéncu de dorul, cá se potu sustinea in puterea vechiloru traditiuni cele mai cordiale referintie între organismulu bisericeii ortodoxe de aici si între celu alu bisericeii surore din regatulu Romaniei, Ve rogu se primiti incredintiarea deosebitei mele consideratiuni.

Sibiu, 8 Aprile 1887.

Alu Inaltu Prea Santiei Vóstre frate in Christos, Arhiepiscopu alu Transilvaniei, Mitropolitu alu Romanilbru ortodoxi din Ungari'a si Transilvania.
(Semnat) **MIRON ROMANULU.**

Respunsulu Arhiepiscopiei din Serbia.

Eminentiei sale, Domnulu Iosif, Arhiepiscopusi Mitropolitu alu Ungro-Vlahiei, Primat si Presiedinte alu Santului Sinodu alu Romaniei.

Inaltu Prea Santite,

Pré iubite frate in Christos si scumpulu meu coleg ! Am primit scrisórea fratiésca, cu dat'a din 20 Februarie anulu curentu, prin carea Inaltu Prea Santia Vóstra ati avutu bunatate a ne informá ca Santulu Sinodu alu Bisericeii autocefale, precum si Corpurile legiuitoare ale Regatului Romanu, sub inspirati'a binefacetóre a harului Domnului Nostru Iisusu Christosu, Mantuitoriulu Nostru, intr'unu acordu comunu au alesu pre Eminentia Vóstra, la demnitatea de Arhiepiscopu si Mitropolitu alu Ungro-Vlahiei si de Primatu alu Romaniei, in locul regretatului Domn. Calinic.

Cetindu pretiós'a Vóstra scrisóre, inim'a Nóstra s'a umplutu de o bucurie spirituala. In ea amu vediutu o dovada despre ingrijirea ce Ve preocupa pentru conservarea obiceiuriloru vechi ale Bisericeii Nóstre ortodoxe. Acestu obiceiuri isi are consacrarea sa in aplicarea continua prin tóte bisericile autocefale, si in prescriptiile ce recomanda schimbarea scrisoriloru si a raporturilor fratiesci între tóte bisericile autocefale, spre a asigurá garanti'a unitatii marei si santei bisericeii, intemeiata de Mantuitoriulu omenirei si consacra pentru tot-déuna prin scumpulu seu sange. In acésta unitate asia de vedita se afla garanti'a conservarei intacte a santului Tesauru alu religiunii, pre care l'a incredintatu Marele Apostolu scumpului seu discipulu Timoteu, si acarui paza ni s'a incredintatu noue depositoriil autoritatii apostolice, in urm'a fagaduintei nestramutate a Mantuitoriului Nostru, care a disu ca pana in veci va fi cu Biserica s'a. Si de acea, in puterea acestei unitatii santulu Tesauru se va conserva neatinsu in eternitate.

Ne facemu o ideia drépta despre greutatea sarcinei ce Eminentia Vóstra o luati asupra, atat fatia cu sant'a Biserica a Domnului Nostru Iisusu Christosu, cât si fatia cu turm'a incredintata pazei vóstre. Datoriile acestea sunt mari si grele, si puterile omenesci singure, lasate pe sém'a loro, n'ar putea fi in stare a le implini. Dar Providenti'a eterna privighéza asupr'a santei Bisericeii, precum si asupr'a, acoloru carii au misiunea de a o conduce, si de aceea, prea iubite in Christosu frate, avem firm'a sperantia ca A-totputerniculu ne va tienea in harulu seu nemarginitu ne va da puterile necesare, va bine-cuventa silintiele nóstre si ne va intari in implinirea sarcinei nóstre comune, spre gloriá vecinicului Pastoru suprem si a santei sale Bisericeii.

Nu vom inceta a inaltia calduróse rugaciuni pentru Eminentia Vóstra, pana la Tronulu celui Pré Puternicu, rugandu-lu de a Ve usiura greutatile, spre implinirea scopului ce Providenti'a vi l-a asiguratú Recomandandu-mé din parte-mi rugaciuniloru Pré Santiei Vóstre, Ne bucuram de ocasi'a ce Ni se ofera de a esprimá Eminentiei Vóstre profundulu respectu cu care suntem alu Prea Santiei Vóstre in caldurósele nóstre rugaciuni.

Belgradu 23 Martie,
1887. No. 324.

frate in Iisusu Christosu-
(Semnatu) **TEODOSIE.**

D i v e r s e.*** Descoperiri archeologice la Ierusalimu.**

Sapaturile, cari de unu timpu incóce se continua mereu din partea societatiil ortodoxe din Palestin'a, au ajunsu acum fórté departe, asia incát dilele trecute s'a pututu descoperi murulu celu vechiu alu cetatiil Ierusalimu si chiar pórt'a de langa Golgoth'a, pe care a esitu Christosu cu crucea in spate, cand i-lu ducea la locul pedepsei. Se vor descoperi cu timpulu multe reliquii si lucruri interesante, dar deocamdata sapaturile s'au intreruptu din lips'a mijlóceloru banesci. Fondulu societatiil e micu, s'a compusu deci o societate in frunte cu principele Sergiu din Petersburgu, care va face unu apelu catra toti crestiniil si va deschide lista de subscriptiuni pentru numitulu scopu.

*** Anunciu.** Avem onóre a aduce la cunoscentia onoratulul publicu, cumca institutul nostru

„Victori'a“ institutu de creditu si economii si-incepe operatiunil sale in

1. Noemvre 1887

in localitatea sa in Aradu, strad'a *Franciscu Deák nr. 8.* (fost'a localitate a Oficiului de contributiune.)

Institutulu **primesce depuneri de bani** spre fructificare, pre langa capitalisare in fiecare semestru.

Dupa depuneri institutul solvesce deponentiloru netto **5% interese, fara nici o reductiune.**

In sensulu statutelor depunerile se potu redicá sub urmatórele conditiuni :

Depuneri pana la **50 fl.** se solvescu fara nici o abdicere prealabila ;

Pentru depuneri mai mai mari se recere abdicere prealabile si anuma :

dela	50 fl.	pana la	100 fl.	3 dile
"	100 "	" "	200 "	8 "
"	200 "	" "	500 "	15 "
"	500 "	" "	2000 "	30 "
"	2000 "	" "	5000 "	60 "

Institutul dupa starea cassei póte restitul depunerile si fara pripire la termínele de abdicere.

Depuneri peste suma de 5000 fl. se restituiescu in sensulu acordului facutu cu institutulul.

Institutulu acorda si numera sub conditiuni favorabili imprumuturi pe cambii, hipoteca si efecte de valoare.

Aradu, 23. Octomvre 1887.

Directiunea institutului.

Concursu.

Pentru deplinirea parochiei de class'a prima din comun'a **Micalac'a**, remasa vacanta dupa mórtea preotului Ioanu Monti'a, se escrie concursu cu terminu de **30 zile dela prim'a publicare** a acestui concursu in foi'a „Biserica si Scol'a.“

Emolumintele impreunate cu acésta parochia sunt celea ce leau avutu si preotulu de mai nainte, adeca :

a) Un'a sesiune parochiala cu competentia de pasiune de 12 jugere pamentu aretoriu, carea pe anulu 1888 e esarendata prin Ven. Consistoriu, si alesulu de acolo si va primí competentia.

b) birulu preotiescu indatinatu dela 170 numere de casa, si anume dela celea cu pamentu cate un'a mesura grau, dela celea fara pamentu cate 50 cr.

c) Venitele stolari.

Se obsérva ca la casulu candu comun'a bisericésca va fi constrinsa a deschide si a trei'a scóla, si comun'a n'ar fi in stare a dotá pre alu treilea invetiatoriu, alegandulu preotu va fi indetoratu a purtá si sercin'a de invetiatoriu in scól'a a trei'a.

De asemine se observa ca pentru alegendulu preotu comun'a bisericésca nu are casa parochiala, ci singuru va trebui a se ingrigi de cortelu.

Dela recurrenti se recere se aiba cualificatiunea prescrisa in §-lu 15 p. a. diu „Regulamentulu pentru parochii.“

Recursele ajustate cu documintele recerute de suscitatu §-alu regulamentulu, precum si cu documintele despre ocupatiunea de pana aci, atestatu de conduita si moralitate, — au a se trimite pana la terminulu susu espusu Reverendissimulu Domnu protopresviteru alesu alu Aradului Moise Bocsianu, in Curticiu.

In recurse reflectantii au se espuna ca cunóscu si primescu intru tóte conditiunile din concursu.

Recurentii cu observarea celor prescrise in §-lu 18 din „Regulamentulu pentru parochii“ au a se presentá inaintea alegatoriloru pentru a cantá respective a celebrá si a cuventá in vre-o duminica ori alta di de serbatóre.

Datu din siedinti'a comitetului parochialu din Micalac'a tienuta la 21. Sept. (3. Octomvre 1887.)

Pentru Comitету parochialu :

Ioanu Ciór'a,
presiedinte.

Contielesu cu ; MOISE BOCSIANU, m. p. adm. protop.

Se escrie concursu pentru deplinirea postulu invetiatoriescu dela scóla confesionala gr. or. din comun'a **Hodisiu**, inspect. Silindiei, cot. Aradului cu terminu de alegere pe **26. Octomvre st. v. 1887.**

Emolumintele 1) In bani gat'a 120 fl. 2) $\frac{1}{4}$ Sesiune de pamentu, parte aretoriu parte fénatiu, 3) 10 sinice bucate, 4) 10 orgii de lemne 5) 6 fl. pentru scripturistica 6) pentru curatitulu scólei 6 fl. 7) pentru conferintie 10 fl. 8) cuartiru liberu si gradina de legume.

Competintii vor produce atestatu 1. Ca sunt romani de rel. gr. or. 2) Atestatu de conduita 3) Testimoniu de limb'a magiara. Competentii sunt avisati a se presentá in vre-o duminica séu serbatóre in sant'a bisericu din **Hodisiu**, pentru de a-si aretá desteritatea in cantu si tipicu.

Recursele astfeliu instruate au a-se substerne M. On. Dnu Acsentiu Chiril'a, inspectoru in Silindi'a, u. p. Tautiu, **Hodisiu**, la 4. Octomvre 1887.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu : ACSENTIU CHIRIL'A, m. p. inspectoru scolariu.

—□—

Conform ordinatiunei archieresci din 6. Septemvre a. c. Nr. 3269 se escrie concursu pentru indeplinirea parochii vacante gr. or. romane din comun'a **Parti'a**, protopresviteratu Timisiorii, cu terminu de alegere de **30 de zile dela prim'a publicare** in „Biserica si Scol'a.“ acaria emoluminte sunt : Ajutoriu dela Veneratulu Consistoriu 200 fl. v. a. birulu si stolele usuate in comun'a dela credintiosii gr. or. computeate la 150 fl. v. a.

Recursele ajustate conform statutulu organicu si adresate comitetulu parochialu sunt a se trimite Rvrd. Domnu protopopu Meletiu Dregheciu, in Timisior'a pana la 1. Noemvre a. c. avendu recurrentii a se presentá in o Duminica cri serbatóre spre a-si aretá desteritatea in rituale si cuventarile bisericesci.

Comitetulu parochialu.

Cu scirea si invoiearea mea : MELETIU DREGHICIU, m. p. Protopresv. Timisiorii.

—□—

Pentru statiunea invetiatorésca gr. or. din **Prajesci**, in inspectoratulu Buteniloru, carea este dotata cu salariu anualu de 100 fl. 8 sinice bucate, 8 sténgini de lemne, 2 mesuri fasóle, 11 jugere pamentu, cuartiru liberu cu gradina, — se escrie concursu pana la 8. Noemvre a. c. in carea di va fi si alegerea.

Recurentii in restimpulu acest'a si-voru substerne recursele loru pe calea inspectoratulu scolariu din Buteni (Butyin).

Prajesci, la 5. Octomvre 1887.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine : CONSTANTIN GURBANU, m. p. ppresviteru, inspect. cerc. de scóle.

—□—

Prin acést'a se escrie concursu pe vacant'a statiune invetiatorésca din comun'a **Temesesti**, cu terminu de alegere pe **18.30. Octomvre 1887.**

Emolumintele sunt :

1. In bani gat'a 100 fl. 2) pentru naturalie 92 fl. 3) 10 orgii de lemne in natura, 4) $\frac{1}{2}$ sesiune pamentu aratoru pe dealu si padure, 5) cuartiru liberu cu intravilanu, 6) spese de conferintie invetiatoresci 8 fl. 7) Pentru Cuartoritu 6 fl.

Dela recurrenti se recere se aiba cualificatiunea prescrisa in statutulu organicu si se se presenteze in vre-o Duminica ori serbatóre in biseric'a din Soborsinu, spre a-si aretá desteritatea in cantu si tipicu.

Aspirantii au a-si substerne recursele loru adresate Comitету parochialu din Soborsinu Preonoratulu Domnu Vasiliu Beletiu protopresviteru in Radn'a.

Soborsinu la 20. Septemvre 1887.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu : VASILE BELESIU, m. p. protopresv.

—□—